

Ей Господаро ! молимиз ти са,
На І с а ' к а ты смилн са.

АВРААМИ

ОТГОВАРЬ НА СОФЕРА,

Софере ! ты съ тѣзи рѣчи изгрѣшавашъ,
Ты незнаишъ и не поминишъ що хортувашъ.

Ты туй дѣло сзнь и вѣтьрѣ кат' помыслашъ,
Тѣзи Божіѣ работѣ ты са много туй излыгвашъ.

На Негово то повелѣнїе кой ли може да стон на срещѣ?
Зло то на добро, изкрѣтъ на весележъ, знай да обрѣща.

Той момче то като ищи, Негово е, ній какво ще
сторнишъ?

И момче то, майка му и азъ смы Неговы рабы
покорны.

Тей мен' многоу любн въ сичкы тѣ народы ѿ члдо то
ми ищи,

Жертвѣ Нему да заколѣжъ, въ огнь да изгорѣжъ него
пиши.

Кой умъ можн, тайны тѣ му да постигни?

Кому совѣсть можн тахъ да си изчили?

Мене нека хората рѣкѣтъ, че съмь Отецъ азъ крѣвжежъ,
Сам' на Бога щенїе то да стани, азъ съмь готовъ.

Плотику тѣ прелушенїѣ, азъ сичкы тѣ, назад, оставамъ,

Моѣ умъ е, азъ на Бога вѣрно, вынагы да угождавамъ.

Ты току